

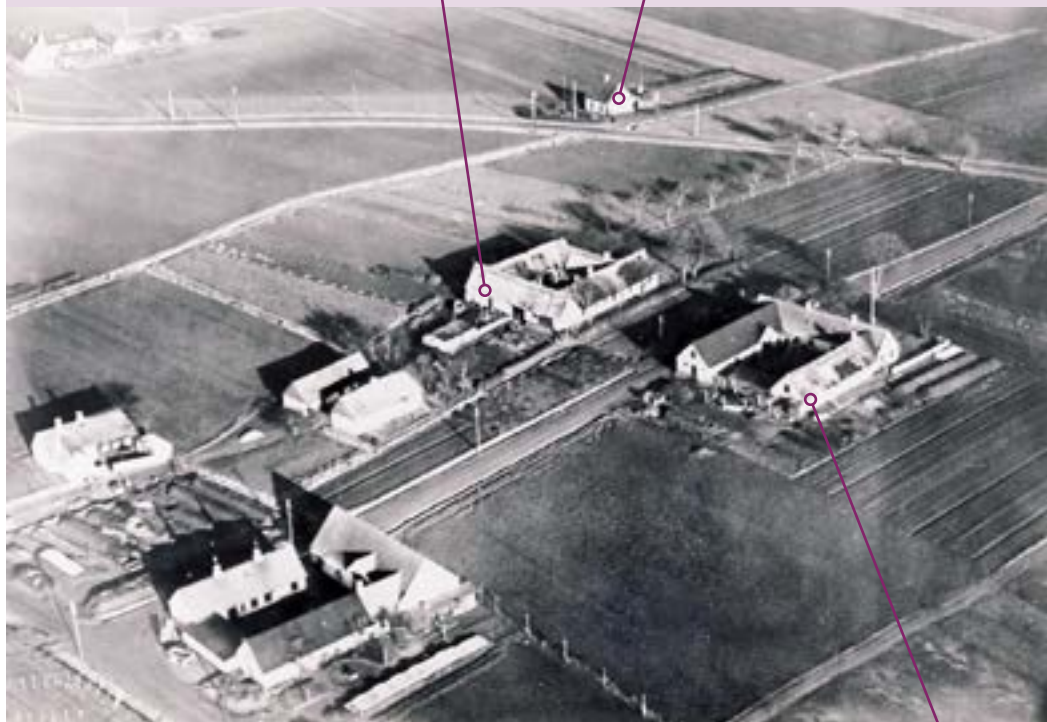
GLEMMER DU

TÅRNBY KOMMUNES LOKALHISTORISKE TIDSSKRIFT

MAJ - JUNI

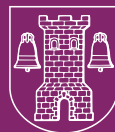
Dannebrogsgård
- familien Svendsen

Willy Nielsen
- kaldet Willy smed

Emmy og Peter Lindgreens gård
på Ullerupstræde

ULLERUP
Pigeliv efter krigen

NUMMER 3 - 2022

Forsidefoto: Ullerup set fra luften – en del af gårdene blev eksproprieret og nedrevet i forbindelse med udvidelsen af lufthavnen.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B1483 - beskåret

Kilder

- Inge Lindgreen Poulsens erindring.
Erindringen er skrevet i nutid. Langt de fleste skriver om fortiden i datid. Arkivet har valgt at beholde Inge Lindgreen Poulsens skrivestil i Glemmer Du.
- https://da.wikipedia.org/wiki/Harald_Bergstedt
- Øvrige fotos Colourbox

Hvis du vil vide mere

Tjek arkivets del af bibliotekets hjemmeside på www.taarnbybib.dk

Copyright

Ophavsretten på billederne og illustrationerne tilhører Tårnby Stads- og Lokalarkiv, en anden institution eller en professionel fotograf. Fotografierne må ikke bruges i andre sammenhænge uden tilladelse. Har du brug for et billede eller en illustration, kan du henvende dig til Tårnby Stads- og Lokalarkiv.

For enkelte billeder har det været umuligt at finde frem til den retmæssige ophavsretsindehaver. Dersom Tårnby Stads- og Lokalarkiv krænker ophavsretten, er det ufrivilligt og utilsigtet. Såfremt du mener, der er materiale, der tilhører dig, bedes du derfor kontakte arkiv.hb@taarnby.dk

Tidsskriftet Glemmer Du er udgivet af:

© Tårnby Kommunebiblioteker, Stads- og Lokalarkivet

ISSN 1397-5412

Tidsskriftet GLEMMER DU

Tekst: Inge Lindgreen Poulsen

Redaktion: Lone Palm Larsen

Layout: Susan Thrane Lund

ULLERUP

Pigeliv efter krigen

Dette nummer af Glemmer Du er Inge Evy Lindgreen Poulsens beretning om hendes barndom i Ullerup. Igennem flere år har arkivet haft kontakt til forfatteren og i marts 2020 blev det omfattende manuskript afleveret.

Inge Lindgreen Poulsens fortælling udstråler hendes glæde og stolthed over den landsby, hun kom fra. På arkivet er vi taknemlig for, at Inge Lindgreen Poulsen ønskede at dele hendes oplevelser med læserne af Tårnby Kommunes lokalhistoriske tidsskrift.

Alle fotos stammer fra arkivets samling, derfor er mange af billederne fra hele Ullerup og ikke kun af familien.

Inge Evy Lindgreen blev født i 1943, hun døde desværre i 2020.

Det er arbejdskrævende at have en kæmpe ”urtehave”. Her tager Valdemar Hansen og hans kone Emma Magdalene Andersen kartofler op i 1945.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B9535

Ullerup matrikelkort fra Geodatastyrelsen 1915-1953. Det var et brugskort, så det viser ikke et bestemt år, men også alle de ændringer der skete i perioden. **Kort:** Historiske kort på nettet: hkpn.gst.dk

*Beretning af Inge Lindgreen Poulsen***EN URTEHAVE**

Jeg er nærmest opvokset i en kæmpe urtehave. Så langt jeg kan huske tilbage, har jeg været omgivet af grøntsager. Fra maj til langt ud på efteråret bliver grøntsagerne gjort klar til torvet ude på jorderne, eller de bliver kørt ind og færdiggjort i ladebygningen. I vinterhalvåret henter man rosenkål, porrer og grønkål ind fra markerne. Rødkål, hvidkål, gulerødder, rødbeder og roer er lagt i kuler. Halvdele af ladebygningen er fyldt op med kartofler.

Ullerup matrikelkort fra Geodatastyrelsen 1915-1953. Det var et brugskort, så det viser ikke et bestemt år, men også alle de ændringer der skete i perioden.

JORDENS BESKAFFENHED

Hver ejendom har tilhørende jord liggende rundt om gården. En del af indbyggerne ejer jordlodder syd for Tømmerupvej; dem kalder vi fælledeerne. Jordlodderne ligger sydligt og dem der har de store gårde har de jordlodder, som ligger tættest på ejendommene.

De andre lodsejere måtte finde sig i at tage turen længere ud mod stranden. Sådan er det nu engang blevet fordelt, men det viser sig i en årrække at være en fordel, fordi på de meget sandede jorde, kan man dyrke meget fine kartofler med en rigtig god smag.

Amagerlands Producentforening har et flot mærke med et billede af en Amagerpige, hvorpå der står ”Kongelunds Kartoffler”, som bliver klipset på kartoffelkasserne. Min far siger:

”Se rigtig på de kartofler, de er gule, de er glatte – det er de rene æggeblommer”.

Kongelundskartofflen med logo opstillet på en udstilling i Forum. Her er det Danielsen fra Raagaard, som viser sine varer. Fotograferet i 1935. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B4156 - beskåret

Nogle af ejendommene har også jord øst for Tømmerupvej. Mine forældre har to lodder, der ligger i den retning, som vi kalder markerne. Den ene af lodderne har min far købt billigt af sin onkel og tante, som ejer Mindegården i Store Magleby.

DE GAMLE LANDSBYVEJE

Mine forældres ejendom ligger lige ud til Ullerupstræde. Før, midt i halvtredserne, hed vejen Ullerup Strandvej. Tværvejen, der hvor Ullerupstræde stopper, kommer til at hedde: Fægårdsvej. Den ejendom, der hedder Skansen, har tidligere heddet Fægården. En af mine veninder, Lene, bliver meget vred over vejnavnet:

Jeg vil ikke bo på en vej, der hedder Fægårdsvej. Jeg er ikke evnesvag”.

Årsagen til at der kommer vejskilte op er, at lægevagten ikke kan finde det sted, hvor der er brug for hjælp. Falck-folk og nye postbude føler sig på herrens mark. Før skiltene tid måtte naboer eller pårørende stå vagt på Tømmerupvejen og derfra dirigere ambulance eller læge til det rette sted. Det er ikke alle familier, der ejer en telefon, og det gør situationerne mere komplicerede. Foruden Ullerupstræde og Fægårdsvej kommer der endnu et vejnavn til: Dorteasmindevej. Det er en stikvej nord for Tømmerupvejen i nærheden af ejendommen Dorteasminde.

UDPLANTNING

Om foråret har hele byen travlt, og indbyggerne er meget flittige.

Jeg tror, de gejler hinanden op, men de hjælper også hinanden. Min far laver gerne en plantestreg, hvor han sår frø fra hvidkål, rødkål, grønkål, blomkål, porrer eller hvad vi skal bruge af planter. Frø af rosenkål er et andet sted, da stokkene er temmelig høje. De skal stå i læ. På plantestregen er der flere planter end dem, mine forældre kan bruge. Så er der nogle, der mangler planter, kan de komme og trække nogle af dem, der er tilbage.

Da jeg var teenager, undrede jeg mig over, at min far kunne finde ud af, hvordan han ville plante og tilså de forskellige jordlodder uden at have en nedskrevet plan.

FORÅRSARBEJDET

Om foråret bliver der plantet blomkål, og der bliver sået salat. Derudover skal kartoflerne lægges, derefter skal hvidkål, rødkål, rosenkål og grønkål plantes. Indtil jeg blev teenager foregik det hele med håndkraft. Jorden er gjort klar til plantning, og planterne ligger klar i små kasser. Planterne er forinden sirligt trukket på plantestregen og de mindste er kasseret. Nu ligger

Løgekasserne hentes ned fra loftet på Otto Madsens gård i Ullerup. Derefter gik turen til torvet. Fotograferet i 1945. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B4616 - beskåret

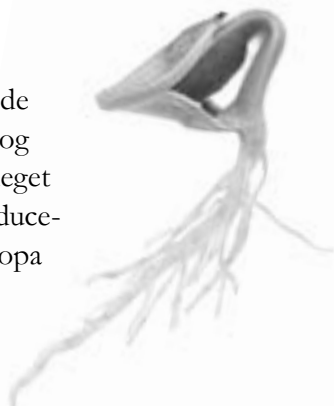
de klar i kassen i små portioner – lige til at blive plantet. Det er min far, der går og med mellemrum sparker lidt med højre fod, så jorden bliver glat. Han har en plantestok og med den laver han et fint hul, som efterfølgende bliver plantet til af kvinder og til dels store børn, som kravler på deres knæ og har en plantepind i højre hånd. De tager en håndfuld planter fra kassen, som bliver trukket frem ved fælles hjælp. Der er altid to, der planter ved siden af hinanden, og de har kassen mellem sig. Der er løg, der skal sættes. Det sker ved, at de stikkes ned i en lille rille i jorden. Der er tillige et stykke jord med salat og spinat.

LØSARBEJDERE

Når der er spidsbelastning, bliver der hyret løsarbejdere. De hjælper som regel karlene. Nogle steder hyrer de soldater fra Kongelundsfortet. I efterårsferien, hvor kartoflerne skal samles op, er der rift om arbejdet, fordi der er gode penge at tjene, da det er akkordarbejde. Der kommer folk, som arbejder i Kastrup Lufthavn og som er opvokset på landet. De synes, det er dejligt med nogle ekstra penge, og ligeledes at det er dejligt at vende tilbage til det liv på landet, de har haft og som nogle af dem savner.

MASKINPARKEN

Allerede i begyndelsen af 1950erne dukker de første maskinstationer op. Mange gartnerier og gårde anskaffer sig en traktor. Det er den meget populære grå Massey Ferguson, der bliver produceret i Amerika. Amerikanerne yder i 1947 Europa en økonomisk hjælp, som bliver kaldt Marshall-hjælpen efter den amerikanske udenrigsminister George Marshall.

Europas byer har lidt stor overlast under krigen, hvor mange bygninger er ødelagte efter massive bombardementer. Amerikanerne er interesserede i Europas genopbygning, så de igen kan handle med europæerne. Min far er interesseret i en Massey Ferguson, der er nummeret større.

Jeg husker første gang, jeg så den stå på gårdspladsen.

”Hold da op, hvor er den flot”.

En dag sker der noget specielt. På Asger Bjerres jord bliver der demonstreret en ny opfindelse: en plantemaskine. Det bliver et tilløbsstykke. Der skal tre personer til at gennemføre plantningen. En skal køre traktoren og to skal fodre plantemaskinen. Nu kan man pludselig få plantet et stort stykke jord i løbet af en dag af kun tre personer. Et stykke tid efter kommer en kartoffel-lægningsmaskine på markedet. Det bevirker, at der bliver lagt flere kartofler især på Sjælland, men der skal stadigvæk hakkes mellem planterne for at holde ukrudtet væk, og alle grøntsagerne skal også køres hjem fra markerne.

DET VARME MÅLTID

Vi spiser altid varm mad kl. 12. Det er af hensyn til tjenestefolkene. Når det drejer sig om karlene, så skal de have noget mad at arbejde på. Det er også en fordel for dem, der står for madlavningen, fordi de så har formiddagen til at

Medhjælpen og familien Henriksen fra Jansens Minde er i marken – børnene er også med. Der plantes hvidkål på fælden ved Kongelunden i 1952. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B1385

Høet skal køres fra marken til gården. Vognen skal til Ullerupgård. Fotograferet omkring 1955.
Foto: Tårnby Stads- og Lokalkarkiv, B1787 - beskåret

Kurt Henriksen malder omkring 1950. Han er fra Jansens Minde i Ullerup. Den gode mælk blev sikkert også her sat til side og fløde brugt til flødeskum og smør. Der var rationering på smør indtil 1950. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalkiv, B4715 - beskåret

forberede maden. Eftermiddagen kan de bruge til at være med til at klargøre varer, der skal sælges på Københavns Grønttorv på Israels Plads. Pigen, vi har ansat til at passe min bror og gå til hånd i huset, vil også meget gerne med ud i marken for at hjælpe til, så er der samtidig lidt afveksling for hende.

På alle hverdage indtager vi måltiderne i køkkenet. Der er et gammeldags komfur, et elkomfur og et køleskab. I det rum, man i gamle dage kaldte et fadebur, står der et fryseskab. I fadeburet er der også hylder, hvorpå der står brune lerfade. I lerfadene er der friskmalket mælk, når der er kommet fløde ovenpå, bliver det skummet af til at lave flødeskum, eller der bliver kærnet smør af det.

I køkkenet sidder vi på to slagbænke, der står vinkelret på hinanden og i midten er der et spisebord. På ydersiden af bordet står der tre stole. Det er nabosønnen, Jan Svendsen, der har lavet de fine slagbænke, som er meget funktionelle. Den ene fungerer som lager for mel, havregryn og sukkerprodukter m.m. Den anden bliver brugt til aviser, indpakningspapir og henkogningsglas.

KRÆSENHED

På alle hverdage foregår spisingen i køkkenet sammen med en karl og en tjenestepige, min mors moster, som bliver kaldt tante Ellen, min mor og far og min lillebror Einar. Her nytter det ikke noget at spille kræsen, det ved jeg godt. Der er en ret, jeg ikke kan lide. Det er boller i karry og kråsesuppe.

Børn i dag elsker boller i karry. Jeg har tænkt over, hvad der gør forskellen, og det er nok fordi, at karryen dengang var meget stærk. Min far

Keld og Erik Nielsen på markarbejde til Ullerupgård – bag ploven og på hesten. Så lærte han samtidigt at sidde på en hesteryg. Arbejdet i marken krævede kræfter og nærende mad. Billedet er taget i 1955. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B5501 - beskåret

Luftfoto af Lindegaard i Ullerup med de smukke lindetræer, der fører op til gården. Gården var ejet af Peter Vilhelm Hansen og hans kone Oda. Fotograferet i 1950. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B10073 - beskåret

kan ikke lide stegt lever, så når vi skal have det, spiser han inde i stuen. Man behøver ikke at forlade bordet sulten, fordi der er altid dessert.

Hvis karlene om efteråret bliver spurgt, hvad de kan tænke sig at få serveret til middag dagen efter, siger de gerne:

„Kødrand med grøntsager og smørsovs”.

De kommer fra Jylland, og de er ikke vant til grøntsager.

AFTEN HYGGE

Når vi om aftenen har spist smørrebrød, går vi hvert til sit. Pigen, Norma, har en søster, der bor på nabogården, så Norma går ind imellem en tur hen til sin søster. Jeg går ind i vores hverdagsstue, hvor min far allerede ligger på divaneseeren, læser avisen og hører radio.

Når jeg så kommer ind i stuen, tager jeg noget af legetøjet frem. Når min mor er færdig i køkkenet og kommer ind i stuen, hjælper hun mig med at lægge puslespil eller jeg farvelægger en side i en af mine malebøger. Jeg har et par dukker og en dukkevogn. Det er ikke fordi, jeg leger ret meget med dukker, men når tante eller mor har strikket eller syet nyt tøj til dem, bliver de igen lidt interessante. Jeg elsker også at lege med modellervoks.

Jeg sover i samme værelse som mine forældre og Einar. Jeg sover i et hyggehjørne, hvor den ene side vender ind mod stuen, hvor kaminen står, så der er dejligt varmt. Til venstre står der et klædeskab, således at jeg har et hyggehjørne. Jeg har en Ole Lukøje lampe ved hovedgærdet og på væggen har jeg dekorerede masonitplader med H.C. Andersens eventyr: Prinsessen på ærten, Svinedrengen, Tørnerose, Fyrtøjet, Snehvide og Klods Hans – et dejligt eventyrhjørne.

LEGEKAMMERATER

Jeg er meget god til at beskæftige mig selv, men i hverdagen kan der godt mangle andre børn at lege med. Der er ikke børnehaver. Hvis der kommer venner og familie på besøg, er der børn at lege med.

Drengen, Erik Nielsen, luger omkring kålen på en af Ullerupgårds marker i 1958. I baggrunden ses Peter og Emmy Lindgreens gård med det nye produktionsbygning hvor traktoren og andre maskiner stod. Foto: Tårnby Stads- og Lokalkarkiv, B3944 - beskåret

På nabogården, der hedder Lindegården, har de en søn, en efternøler, der hedder Ole. Han har en jævnaldrende kammerat, der hedder Niels, og vi tre leger nogle gange sammen. Det er lidt drengainspirerede lege, men sådan er det, når man er i mindretal.

Ole har en storesøster, der hedder Rita. Hvis hun er hjemme, og vejret er dårligt, så sætter hun os i gang med forskellige spil, men for det meste må vi selv finde på noget, fordi de voksne har allesammen så travlt med grøntsagerne.

EN VILD LEG

Jeg leger som sagt indimellem med Ole og Niels. En dag fortæller de mig, at en af Niels' fars karle har været ude i den yderste jordlod, der hører til gården – helt ude ved kanalen til det inddæmmede areal. Der har karlene set et par løver springe rundt ved læhegnet, som er plantet på tværs midt på fælleden og som er 6-7 tønder land stor. De spørger mig, om jeg har lyst til at følges med dem. De har bestemt at gå en tur derud.

Tømmeruphøjs marker ved Ungandavej pløjes af Ole Olesen omkring 1950-1955. I baggrunden ses pumpe- og digelaugets vindmølle, der skulle holde vandet væk. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalkiv, B461 - beskåret

Den vilde fælled set mod nord fra området nær Mosehøj fotograferet i 1986. **Foto:** Henrik Jørgensen. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalkiv, B6304

Niels siger, at ved sådanne opdagelsesture, skal man have nogle bestemte hatte på. Det har han set i en bog. Hvad gør man så i en snæver vending? Vi låner vores fædres hverdagshatte. De hænger i gangen nærmest til fri afbenyttelse. Så er det afsted på den ca. 3 kilometer lange tur, som er tryk nok, da vi kan se, at der går nogen og arbejder på markerne. Endelig når vi Kongelundsvejen, som vi krydser. Oles farmor og farfars hus ligger på hjørnet af Kongelundsvejen og Frieslandsvej – dengang kaldet Strandvejen. Det er der noget betryggende ved.

Da vi har gået et par minutter, kommer der en dame ud fra et af husene. Hun smiler og spørger:

”Hvor skal I hen?”

Vi forklarer hende, at vi skal ud og se på løver på Niels' fars fæled. Hun smiler til os og ønsker os god tur. Vi trasker videre. Målet er den næstsidste fæled inden pumpestationen og den store vandkanal, der skiller fælederne fra det inddæmmede areal.

Endelig står vi ved indkørslen til fælleden. Det er et rektangulært stykke jord med Kongelunden i syd som skel. På tværs af fælleden er der plantet et læhegn, så planterne ikke bliver dækket af sand, hvis der kommer kraftig blæst i den periode, hvor kartoflerne eller gulerødderne ikke har store blade eller toppe, og jorden er tør. Efter at have stået lidt i indkørslen går vi et lille stykke hen ad vejen, der fører op mod læhegnet.

Pludselig kommer der en brise, og løvet i læhegnet begynder at bevæge sig. Niels siger:

”Jeg synes bestemt, at jeg så lidt af en løve”,

og det synes Ole også, han gjorde. Vi bliver enige om at gå tilbage til indkørslen. Det er for farligt at opholde sig så langt inde i fælleden.

Mens vi står der og overvejer situationen, kommer der én, vi kender. Han hedder Martin og arbejder for Cornelius Larsen, hvis fæled er den allersidste. Martin kommer kørende forbi med en hestevogn. Han stopper op og spørger:

”Hvad laver I helt herude?”

Så fortæller vi ham om løverne.

”Nå! Ved I, hvad klokken er?”

”Næh!”

Tid eksisterer ikke rigtigt for os.

”Så tag lige og kravl op på ladet, så kan I nå at være hjemme til middag. Det tror jeg, at jeres forældre vil sætte pris på.”

Da vi fortæller vores forældre om vores ekspedition, bliver de godt nok forbavset over, at vi har begivet os så langt hjemmefra, uden at de vidste, hvor vi var henne, men takket være Martin, når de ikke at blive nervøse. Se, det er fordelene ved, at alle kender alle!

NABOSKAB

Skråt over for hvor jeg bor, ligger der et mindre murstenshus, som ejes af en familie, der også har en lejlighed i Sundby. De hedder Baklev, manden er fra Randers og arbejder på B&W.

Der hører en halv tønde land jord til stedet. Min far laver en aftale med Baklev, som går ud på, at min far pløjer og harver jorden, og da Baklev har et helt hegn med kirsebær, der er egnede til saft og syltning, får min far så et par spande med kirsebær, når de er modne. Når der lægges kartofler og sættes planter i jorden, kommer nogle af familiens medlem-

Dirch Svendsens gård og efter ham havde Neel Svendsen den. Omkring 1942 købte A. Baklev gården og havde den indtil ca. 1953. Fotograferet i 1920.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkarkiv, B1406 - beskåret

Carl og Jacob Bernitts gård på Ullerup Mark omkring 1940. Der havde tidligere kun været dyrket korn, så det var hårdt arbejde at gøde og rense jorden til grøntsagsdyrking. Træer, buske og hækplanter rundt om gården har været med til at give læ.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarxiv, B10074 - beskåret

mer cyklende derud og hjælper til. Jeg var smaddernysgerrig, især fru Baklev og deres yngste barn Ella, kommer jeg til at holde meget af. Jeg har flere gange overnattet hos fru Baklev i Sundby. Der sker det triste, at hr. Baklev falder ned fra et stillads i seks meters højde.

Ella besøger ham på hospitalet. Hun fortæller, at han ligner en mumie, som han er viklet ind i gazebind. Han dør ti dage efter, han faldt ned. Fru Baklev sælger huset.

EN UDLANDSTUR

Fru Baklev har en af gangene, hvor jeg er på besøg bestemt, at vi skal en tur til Malmø.

Vi tager ind til Havnegade, hvor bådene til Malmø ligger til kaj.

Vi sætter os op på dækket. Fru Baklev har smurt madpakker og har taget saftvand med. Da vi lægger fra kaj lyder skibsflojten.

Det her er spændende. Tænk, at jeg skal besøge et andet land”.

Jeg har fået svenske penge med, så jeg kan købe en dåse russiske krabber, en dåse ananas og lidt andet konserveres samt Toblerone og Tobler-O'rum chokolade med romsmag, rosiner og mandler.

Det er sandelig udlandet, jeg er kommet til, de kører i venstre side. Jeg klamrer mig til Fru Baklev for ikke at blive kørt ned. Det er også underligt, at de taler på en anden måde, og postkasserne er gule – ikke røde. Enkelte af damerne har et sort armbind på overarmen. Fru Baklev forklarer mig, at de har mistet et familiemedlem – det sorte bind hedder et sørgebind. Det er også spændende at komme hjem og vise alle de varer frem, jeg har købt i Sverige.

EN FØDSELSDAG

På min 7-års fødselsdag får jeg en sort cykel i fødselsdagsgave. Jeg ville nu hellere havde haft en rød cykel, men min far har købt den af cykelsmeden Villy i Ullerup. Det er en brugt cykel, der er peppet op og overlakeret. Jeg kan godt se, at en spritny cykel ville have få nogle skrammer, fordi jeg først nu skulle til at lære at cykle rigtigt. Det var ikke lige med det samme, at jeg lærte bremse og komme af cyklen på en ordentlig måde.

I fødselsdagsgave har jeg også fået en skoletaske, et penalhus og en madkasse. Jeg glæder mig til at begynde i skolen. Jeg kan se skolen hjemmefra og høre, når der er frikvarter. Ole og Niels har allerede gået et år i skole.

SKOLESTART

Endelig oprinder første skoledag. Når man skal op til klasseværelserne, som der er to af, bliver yerdørene lukket op og man går op af nogle stentrapper, der for enden har to svingdøre. Nu åbenbarer der sig nogle trægulve, der er mørkebrune af fernis, et lag for hvert år i 42 år. Dengang afhøvlede man ikke gulvene. Uden for klasseværelserne er en knagerække, hvor man kan hænge sit overtøj. Jeg skal ind i det første klasseværelse, fordi der går 1. og 2. klasserne. Jeg kommer til at sidde ved siden af Ellen Bernitt. Den første uge skal vi kun være i skolen i en time, næste uge to timer og tredje uge tre timer – også om lørdagen.

I frikvarterene er vi sammen med eleverne inde fra det andet klasseværelse, så kan der være 45-50 børn i skolegården. Det er spændende,

Ullerup Skole som den tog sig ud i 1948. Skolen blev opført i 1908 og helt nedlagt i 1957 – også for de små klasser.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalkarkiv, B1637 - beskåret

fordi der er nogle - i mine øjne - meget store drenge og piger. Eleverne kommer primært fra Ullerup og Viberup, enkelte fra Tømmerup og børn fra Nøragersminde. Der er gammeldags lokummer bagerst i skolegården. Frøken Schjørring er lærerinde for indskoling og hr. Hjeds for de større børn.

FRIKVARTER

Jeg er meget glad for at gå i skole, og frikvarterne kan af og til blive spændende. Engang er to drenge

kommet op at slås, og der bliver dannet en ring omkring de to kamphaner. De større elever fører an i heppekoret. Hr. Hjeds er færdig med at spise frokost i privaten på anden sal og ingen lægger mærke til, at han kommer bagfra med lange målrettede skridt og med et par hurtige bevægelser, står han lige over for kamphanerne. Han skiller dem ad og giver dem begge en lussing. Så er den opvisning slut.

Nogle af de store drenge finder dag på at springe ud fra et af klasseværelserne på første sal og ned på det stykke jord, der er foran skolen. Flere andre børn stiller sig op som tilskuerne i skolens indkørsel og ser på, nogle andre ser på ude fra Tømmerupvejen.

Seancen udspiller sig i det lange frikvarter, hvor Hjeds er oppe for at spise frokost. Det er spændende at se på, og der er ingen, der kommer til skade. Hjeds opdager ikke noget. Helt igennem et vellykket show.

KYSSERIER OG ANDET

En dag har et par af de store drenge fundet på, at en pige og en dreng fra 2. klasse skal kysse hinanden. De har fundet et par, som de er sikre på ikke pludselig begynder at tude. To drenge holder henholdsvis pigen og drengens arme bag på deres rygge, og to andre drenge fører dem sammen, så deres læber mødes og tilskuerne klapper.

Sturt, sturt nummer!”

Så er der lige den med Vibeke Rasmussens lille, røde cykel. Et par af de store drenge, har fundet ud af, at den er velegnet til akrobatnumre. Showet starter de med en masse halsbrækkende øvelser og med noget hjælp nåede den ene af drengene op på skuldrene af ham, der sidder på sadlen, men pludselig kommer Hjeds med store skridt og et vredt ansigtsudtryk, så stopper festen.

SKOLEN PÅ LANDET

Da jeg kommer op i 2. klasse, er det slut med frikvarterenes spændende oplevelser, skolen bliver delvis nedlagt. Fra 3. klasse og opefter skal børnene nu gå på Tårnby Skole. For dem i 5. klasse, der skal i mellem-skolen, foregår det på Korsvejens Skole.

Mine to år på Ullerup Skole er nogle, jeg husker rigtig godt. Vi er meget velopdragne og artige børn, og det havde være på sin plads, hvis vi havde fået lov til at være mere selvstændige. En af mine klassekammerater og jeg har allerede lært at dividere. Det er ikke pensum i 2. klasse, men man skal lige medregne, at vi ikke er så mange elever i klassen, så er der er mere tid til den enkelte elev.

Da jeg går i 2. klasse, er frøken Schjørring sygemeldt i en uge. Vi får Hjeds' søn, Arne, som vikar. Han er god til at tegne. Den første dag han er vikar, står vi som sædvanlig på en række ude på gangen. Han fører os ind i klasseværelset. Han har allerede været inde og tegne en flot tegning i højre side af tavlen.

Et samlet skolefoto fra Ullerup Skole med elever fra alle klasser samt de to lærere hr. Hjeds og frk. Schjørring. Fotograferet omkring 1950. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B B7206 - beskåret

På gården på Frieslandsvej 40A er arbejdet også krævende. Jenny Madsen henter vand fra vandposten. De store trækar er formentlig til at vaske grøntsagerne i, inden de skal sælges på grønttorvet. Fotograferet i 1950. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalkarkiv, B10066 - beskåret

Den forestillede en stær, der sidder på en gren og i baggrunden har han tegnet en fin lille landsby med kirke og fine huse. På resten af tavlen har han skrevet en tekst til en sang, vi skal lære.

Sangen er:

”Hør den lille stær, den er åh så fornøjet.”

Så hver dag starter vi skoledagen med at synge sangen. Inden ugen er omme, kan vi alle sammen synge den. I det hele taget er ugen med Arne som vikar et dejligt pust i hverdagen.

Så bliver det august måned og os der har gået i 2. klasse skal nu begynde at gå i skole i Tårnby.

DEN STORE SKOLE

Den første forandring vi møder er, at vi skal køre med skolebussen. Det stoppested, jeg skal bruge, er der, hvor Frieslandsvej løber ud i Tømmerupsvejen. Det er betryggende, at jeg kender alle dem, der skal med bussen.

På Tårnby Skole bliver vi fordelt over to klasser: dem der kommer fra

Bussen fra Kongelunden til Sundby – linje 113 – blev kun betjent af en person i modsætning til de busser, der havde billetkontrollør ombord. Fotograferet i 1953.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarliv, B2927

Ullerup og Viberup og dem der kommer fra Nøragersmindevej og Kongelundvej. Vi er fire piger, der kommer i samme klasse, og er så heldige at få skolens bedste lærerinde Elfrida Mathiesen. Hun kan i den grad aktivere hele klassen, så alle føler sig godt tilpas til trods for, at vi er over 30 elever. Det er lidt over halvdelen af, hvad hvor mange der gik i Ullerup Skole, da jeg gik i 1. klasse, men jeg synes, det er spændende med så mange nye klassekammerater.

HØR DEN LILLE STÆR...

Det var lidt kontroversielt at synge en sang af Harald Bergstedt sange så kort efter Anden Verdenskrig. Hans sange var i karantæne på grund af hans medlemskab af det danske nazistparti. Han blev idømt to års fængsel i 1946 for landsskadelig virksomhed, da han var journalist i den nazistiske avis "Fædrelandet". Hans sange blev ikke afspillet i Danmarks Radio fra 1946 til 1963.

Emmy Hansen og Peter Cornelius Lindgreen havde sølvbryllup den 25. maj 1955 – et rigtig Amagergilde, har Inge Lindgreen Poulsen beskrevet festen som. På billedet ses foruden ses deres to børn: Inge født 1943 og Einar født 1947. **Foto:** Tårnby Stads- og Lokalkiv, B10064

EN ANDEN TID

I begyndelsen virker frikvarterene lidt overvældende med alle de børn, men vi vænner os hurtigt til det, og så kender vi nogle af dem i forvejen. Nu får vi fire forskellige lærere, og det er dejligt med den afveksling i undervisningen. En af dem er en gymnastiklærerinde; en lidt skrap tante, men det er skønt at få rørt sig sammen med mange jævnaldrende. Der er også et børnebibliotek, hvor jeg har lånt mange gode bøger. I vinter halvåret bliver der hver måned vist 16 mm film i gymnastiksalen, så sidder vi alle sammen på gulvet og ser filmen.

Når man skal hjem fra skole, er der dog et mindre problem med hensyn til skolebussen. Den kører fra Tårnby Skole kl. 14, og hvis vi får fri kl. 13, så er der en time, som vi skal have til at gå. Efter nogle måneder finder vi ud af at gå ad Tårnbyvejen til Korsvejen, og der tager vi den ordinære bus kl. 13.30.

Jeg har senere i livet spurgt jævnaldrende fra Ullerup om, hvad de syntes om skoleskiftet – og alle synes, det var til det bedre.

TÅRNBY STADS- OG LOKALARKIV

Du kan henvende dig til arkivet i bibliotekets åbningstid. Se åbningstider for biblioteket på www.taarnbybib.dk

TÅRNBY-RUMMET, HOVEDBIBLIOTEKET

En del materiale kan du finde i Tårnby-rummet på Tårnby Hovedbibliotek, Kamillevej 10

De lokalhistoriske fotografier fra Tårnby kan du se på www.arkiv.dk

MIDT PÅ AMAGER OG KASTRUP GLAS

på Kastrupgårdsamlingen, Kastrupvej 399
Du kan se udstillingernes åbningstider på www.kastrupgaardsamlingen.dk

UDSTILLINGSCENTRET VED DIGET

er åbnet med helt nye udstillinger på gården
Ved Diget 26

Du kan se Udstillingscentrets åbningstider på www.taarnby.dk

På Amagertorv er Amagers grøntsager blevet solgt siden 1400-tallet – blandt andet kål, rødder og løg. I juni 1953 er der en lille rest tilbage af stadepladserne. Her, på Københavns Grønttorv og andre steder i byen solgtes grønt fra Ullerup og resten af Amager.

Foto: Tårnby Stads- og Lokalarkiv, B10080

Vil du skrive om 1950erne?

Kan du beskrive et rigtigt Amagergilde, som det foregik i 1950erne?

Det kunne være et sølvbryllup, en konfirmation eller en rund fødselsdag.

Kan du beskrive salget, kunderne og stadehaverne på en torvedag i 1950erne?

Du kan også fortælle, hvad du ved om de billeder, der er i dette Glemmer Du.

Skriv til arkivet på arkiv.hb@taarnby.dk og fortæl din egen historie.